Riigi Teataja

Nr. 21. **18. märtsil 1930.** **Nr. 21.**

Art. 120. **Määrus eriveotariif nr. 81 maksmapanemise ja linadeveo eksporttariifi äramuutmise kohta.**

121. **Riigiteenistusseaduse § 42 kohaldamise juhtnöörid.**

122. **Määrus maksude võtmise kohta Läänemaa omavalitsuste kulude katteks 1930/1931 a.**

Vabariigi Valitsuse poolt 8. märtsil 1930 vastu võetud

120. Määrus eriveotariif nr. 81 maksmapanemise ja linadeveo eksporttariifi äramuutmise kohta.

Alus: Tariifinõukogu seaduse § 8 (RT 106 — 1923).

I.

§ 1. Linasaadetiste veo eest kõigist raudteejaamadest Tallinna jaama ja Tallinna-Sadama jaama, võetakse veomaksu järgmiselt:

Väikesaadetistena üldise kaubaveotariifi 4. kl. järgi.

5 ton. saadetistena üldise kaubaveotariifi 10. kl. järgi.

10 ton. saadetistena üldise kaubaveotariifi 11. kl. järgi.

15 ton. saadetistena üldise kaubaveotariifi 12. kl. järgi.

§ 2. Lisamaksud võetakse üldise kaubaveotariifi järgi.

II.

§ 3. Käesolev tariif hakkab maksma 15. märtsist 1930.

Samast päevast kustutatakse maha eksportkaupade nimekirjast ja klassifikatsioonist kaubaveotariif nr. 66 II osa „B“ (RT 100 — 1928) kaubanimetus „lina“, ühes selle juurde kuuluvate tariifiklasside nimetustega.

Riigivanem O. Strandman.

Teedeminister A. Jürman.

Riigisekretär K. Terras.

Vabariigi Valitsuse poolt 8. märtsil 1930 kinnitatud

121. Riigiteenistusseaduse § 42 kohaldamise juhtnöörid.

I.

§ 1. Riigiteenistusest vabastamist Riigiteenistusseaduse § 42 põhjal tuleb kohaldada:

a) kui riigiteenija oma avaldustes või tegudes ennast näitab Eesti Vabariigi või tema põhiseadusega maksma pandud riigikorra vastasena;

b) kui riigiteenija teenistuslikus tegevuses avalikuks tuleb korratus, mis oma tähtsuse või korduvusega tõendab, et riigiteenija edasijäämine teenistusse on riigihuvidele kahjulik;

c) kui riigiteenija oma ülalpidamisega teenistuskohuste täitmisel kaasteenijate või eraisikute vastu välja kutsub üldise põhjendatud rahulolematuse;

d) kui riigiteenija poolt väljaspool teenistust korda saadetud ja avalikuks tulnud tegu või tema ülalpidamine oma iseloomu poolest on niisugune, et see riivab tema ametikoha väärilist lugupidamist ja au;

e) kui riigiteenija oma ametiülesandeid oskamatuse pärast korduvalt täita ei suuda.

II.

§ 2. Riigiteenistusseaduse § 42 põhjal vabastamisettepanekutega võivad esineda otse- ja kõrgemad ülemad alluvuse korras.

Ettepanekule lisatakse juurde ettepanija korraldusel toime pandud juurdlus.

§ 3. Teenistusse määraja ja iga kõrgem ülem võib asja ära lõpetada.

§ 4. Kui teenistusse määraja ülem leiab ettepaneku põhjendatuks, siis nõuab ta vabastamiseks ettepandavalt kirjalikku seletust küsimislehe järgi, ühtlasi ette näidates juurdlusmaterjali, kuivõrt see ei sisalda riiklikke või teenistusalaseid saladusi. Küsimislehest peab olema näha, et seletuse nõudmine sünnib küsitava vabastamise otstarbel Riigiteenistusseaduse § 42 põhjal.

§ 5. Vabastamisettepanekud esitatakse Vabariigi Valitsusele Kohtu- ja siseministri kaudu, kes nad edasi saadab ühes oma arvamusega, kas asi kuulub lahendamisele Riigiteenistusseaduse § 42 korras ja kas juurdlus ning vabastatava seletus vajab täiendust.

§ 6. Täiendavate andmete kogumine sünnib Vabariigi Valitsuse otsuses kindlaks määratud alusel ja korras.

§ 7. Riigiteenistusseaduse § 42 käsitamise juhtnöörid (RT 117/118 — 1925) ja nende täiendus (RT 53 — 1926) kaotavad maksvuse

Riigivanem O. Strandman.

Kohtu- ja siseministri k.t. J. Hünerson.

Riigisekretär K. Terras.

Lääne maavolikogult 21. detsembril 1929 vastu võetud ja Majanduseministrilt 20. veebruaril 1930 kinnitatud

122. Määrus maksude võtmise kohta Läänemaa omavalitsuste kulude katteks 1930/1931 aastal.

Alus: RT 18/19 — 1920 avaldatud Ajutine seadus valla- ja maaomavalitsuste sissetulekute, väljaminekute, eelarvete ja aruannete kohta ja selle täiendus RT 3 — 1921, ja RT 48 — 1928 avaldatud Maanteede seaduse § 30.

I. Trahterimaks.

§ 1. Trahterimaksu alla Läänemaal kuuluvad maakonna heaks kõik väljaspool linnade ja alevite piire asuvad söögimajad, võõrastemajad, einelauad: teatrite juures, laevasadamates, raudteejaamades, seltsimajades, näitustel, kondiitriärid, kui neis toiduaineid ja jooke kohaltarvitamiseks müüakse, mööblitega toad, kui neis üle kuue toa võõrastele väljaandmiseks on ja toite ning jooke antakse. Niisama kuuluvad trahterimaksu alla maakonnas teotsevad trahterid ja restoranid, kohvikud ja sissesõiduhoovid, kui neis müüakse toite ja jooke kohaltarvitamiseks, ja õlle ja marjaveinide kohaltarvitamise õigusega müügikohad, kui neis kaubeldakse soojade toitudega.

§ 2. 1930 aasta trahterimaksu kogusummaks määratakse 250 krooni.

§ 3. Trahterimaksu kogusumma jaotatakse ära üksikute maksualuste asutuste vahel maavalitsuse poolt, nende asukohta, läbimüüki ja muid sellesarnaseid tundemärke silmas pidades.

§ 4. Maksu äramaksmise tähtajaks on 1. august 1930. Aasta jooksul avatavate trahteriasutuste pealt maksu tasumise aja määrab maavalitsus kindlaks.

§ 5. Ei ole maks trahteriasutuste omanikkude poolt tähtajaks ära tasutud, siis jääb maavalitsusele õigus neid asutusi politsei läbi sulgeda ja võlgnevat maksu ühes 2% viivitusetrahviga kuus vastuvaidlemata korras sisse nõuda. Viivitusetrahvi arvestamisel arvatakse poolikud kuud terveteks. Peale maksu tasumist on asutusepidajal õigus uuesti oma äri avada.

§ 6. Aasta jooksul avatavate trahteriasutuste peale langev trahterimaksu summa loetakse § 2 nimetatud üldsumma täiendusmaksuks, mille võrra § 2 nimetatud kogusumma kõrgendatuks tuleb lugeda.

II. Maks tööstus- ja kaubandusettevõtete äritunnistustelt.

§ 1. Väljaspool linnade ja alevite piire asuvad tööstus- ja kaubandusettevõtted on kohustatud riigi põhiärimaksu (patendimaksu) lisaks sellest summast 50% maakonna heaks maksma.

III. Maks lõbusõidujahtide ja mootorpaatide pealt.

§ 1. 1930 aastal võetakse maakonna heaks: a) lõbusõidujahi iga tonni pealt 10 krooni, ja b) mootorpaadi iga hobusejõu pealt 2 krooni.

§ 2. Selle maksu vastuvõtmist võib maksjate soovil ka vallavalitsuste kaudu toimetada.

§ 3. Maksu äramaksmise tähtajaks on 1. oktoober 1930, kusjuures maavalitsusel on õigus tarbekorral seda tähtaega pikendada ja mõjuvatel põhjustel maksuobjekti peale langenud trahvi, mis tekkinud maksumaksmise tähtajast, vähendada või sellest hoopis vabastada.

§ 4. Maksuobjektide omanikelt, kes maksu tähtajaks ei ole ära tasunud või seda mitte täies summas teinud, nõutakse maksuvõlg kahekordselt sisse.

§ 5. On maksuobjekt pärast maksutähtaega omandatud, siis langeb see maksu alla omandamise päevast arvates, kusjuures maksusumma aja eest kuni aasta lõpuni kindlaks määratakse proportsionaalselt aastamaksu summale. Maks tuleb ühe kuu jooksul peale maksuobjekti omandamist tasuda.

IV. Maks laskeriistade- ja jahilubade pealt.

§ 1. Laskeriistade pidamiseks lubade omandajad on kohustatud maksma maakonna heaks iga laskeriista pidamise loa pealt selle omandamisega ühelajal 50 senti.

§ 2. Jahipidamislubade omandajad on kohustatud maksma maakonna heaks maavalitsuse kassasse iga jahipidamisloa eest 5 krooni, selle omandamisega ühelajal.

V. Lõbustusemaks.

§ 1. Lõbustusemaksu võetakse maakonna heaks väljaspool linnade ja alevite piire toime pandud maksuliste pidustuste ja lõbustuste pealt, mis toime pannakse registreeritud seltside ja organisatsioonide poolt — 10%, ja neilt, mis toime pannakse eraisikute poolt — 30% müüdud pääsetähtede koguhinnast.

Märkus. Maavalitsusel on õigus sellekohaste palvete peale pidusid maakonna heaks minevast lõbustusemaksust kas osaliselt või hoopis vabastada.

§ 2. Maksuliste lõbustuste ja pidustuste jaoks müügile määratud pääsetähed peavad enne müügileandmist maavalitsuses või viimase poolt selleks volitatud isikute või vallavalitsuste poolt registreeritama, kusjuures pääsetähed ametliku pitsatiga kinnitatakse.

§ 3. Lõbustusemaksust kõrvalehoidjailt, vaatamata missugusel moel maksust kõrvalehoidmine sünnib, nõutakse lõbustusemaks kahekordselt sisse.

§ 4. Maavalitsusel on õigus lõbustusemaksu sissetuleku järelevalveks erimäärusi välja anda.

VI. Laada- ja turuplatsimaks väljaspool linnu ja aleveid.

a) Laadamaksumäärad:

1. Iga koorma või veoriista pealt, millest või mille kõrval kaupa müüakse, kaubaväärtuse järgi iga 10 kr. pealt . . . . . 5 senti.
2. Kauplustelt müügikoha jooksvameetri pealt . . . . . 1 kroon.
3. Laua või maasoleva kasti või korvi pealt, mille pealt või seest müüakse . . . . . 25 senti.
4. Laadalõbustustelt (palaganidelt, karussellidelt j.n.e.) iga tarvitatava ruutmeetri pealt . 2 krooni.

b) Turumaksumäärad:

5. Iga turuletuleva koorma või veoriista pealt . . . . . 10 senti.
6. Laua või maasoleva kasti või korvi pealt, mille pealt või seest müüakse . . . . . 10 senti.
7. Kauplustelt müügikoha jooksvameetri pealt . . . . . 10 senti.

Märkus. Laada- ja turuplatsimaksude hulka ei arvata müüjate käes tarvitada olevate poodide, laudade ja muude sisseseadete üür.

c) Laada- ja turuplatsimaksu võtmise kord:

8. Igaüks, kes laada- või turuplatsi piirkonda midagi müüa toob või sealt ostes edasi müüb, on kohustatud müügi alul laada- või turuplatsimaksu oma müügiobjektile vastaval määral kohaliku vallavalitsuse esindajale ära maksma. Müügiobjekti väärtuse või müügikstarvitatava ruumi suuruse, kui see maksusumma väljaarvamiseks tarvilik, määrab kindlaks maksuvõtja.

Märkus. Laada- ja turuplatside piirkonnaks loetakse kolmekilomeetriline raioon laada- või turuplatsi keskkohast.

9. Laada- ja turuplatsimaksude maksmise kohta antakse kviitung, mille kaubamüüja peab ette näitama valla- või maavalitsuse esindajale ja politseiametnikule, kes maksmist kontroleerivad.

10. Laada- ja turuplatsimaksust jääb 50% maakonna heaks ja 50% valla heaks.

VII. Maks liikumisabinõude pealt veeteedel.

§ 1. 1930 aastal võetakse maksu maakonna heaks purjelaevadelt, mahutusega alla 20 bruttoregistertonni, 50 senti iga netto-registertonni mahutuse pealt.

§ 2. Maksuvõtmist toimetatakse maksjate soovil ka vallavalitsuste kaudu.

§ 3. Maksu vabatahtlikuks äramaksmise tähtajaks on 1. oktoober 1930, kusjuures maavalitsusel õigus on tarbekorral seda tähtaega pikendada ja mõjuvatel põhjustel maksuobjekti maksust või trahvirahast, mis tekkinud maksmise tähtajast, vabastada.

§ 4. On § 1 nimetatud purjelaevad pärast maksu tähtaega omandatud, siis langevad nad maksu alla omandamise päevast peale, kusjuures maksusumma aja eest kuni maksuaasta lõpuni kindlaks määratakse proportsionaalselt aastamaksu summale. Maks tuleb ühe kuu jooksul peale maksuobjekti omandamist tasuda.

§ 5. Purjelaevade omanikkudelt, kes maksu ei ole tähtajaks ära tasunud, või ei ole seda täies summas teinud, nõutakse maksuvõlg kahekordselt sisse.

VIII. Kantseleimaks.

§ 1. Kantseleimaksu võetakse maavalitsuse kantseleis igasuguste tunnistuste, kui ka allkirjade, lepingute, ärakirjade ja väljakirjutuste tõekstunnistamise pealt 9 senti, iga ärakirja või väljakirjutuse lehe pealt 9 senti; kusjuures iga lehekülje peale mitte vähem kui 25 rida arvatakse. Ärakirjad ja väljakirjutused, milles alla 25 rea, loetakse ühe lehe eest ja kuuluvad 9-sendilise kantseleimaksu alla.

§ 2. Maavalitsuse osakondadel on õigus vaestelt kodanikkudelt kantseleimaksu mitte võtta.

§ 3. Kantseleimaksust vabastatakse need tunnistused ja dokumendid, mis välja antakse teiste tunnistuse põhjal, mille pealt kantseleimaks mõnele omavalitsuseasutusele juba tasutud.

IX. Teedekapitalimaks.

§ 1. Maanteede seaduse § 30 põhjal maksavad Läänemaal väljaspool linnade ja alevite piire asuvate kaubanduslikkude ja tööstuslikkude ettevõtete omanikud maakonna teedekapitali heaks 100% riigi heaks võetavast põhiärimaksu summast.

§ 2. Maksu tasumise tähtajaks on 1. september 1930.

§ 3. Tähtajaks maksmata jäänud maksusummad nõutakse sisse vastuvaidlemata korras ühes 2% viivitusetrahviga kuus, kusjuures poolikud kuud terveteks loetakse.

Lääne maavalitsuse esimees J. Aljas.

Majanduseosakonna juhataja Nurk.

Hind 5 senti. Riigi trükikoja trükk.